కట్టుకున్నవాడు పక్కలోనేవున్నా మరో మగాడిపొందు కావాలనుకునే ఆమె కోరికకి కారణం....?

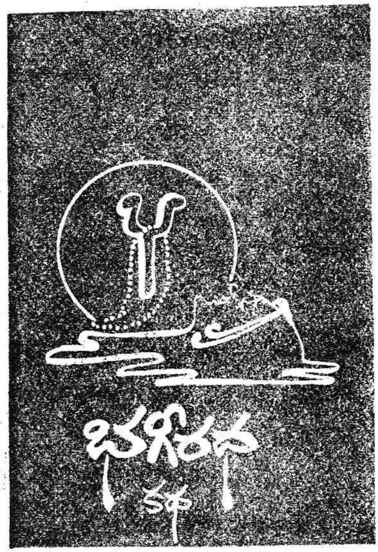

జీవితానికి అర్థంఏమిటి?

"సరోజకు జీవితం మీద విరక్తి పుడుతోంది మోడులా ఇలా ఎన్నాళ్ళు? ఎన్నేళ్ళు బ్రతకాలి? బ్రతికినా ఆ బ్రతుక్కి అర్థమేముంది? వ్యర్థం తప్ప. తనేం పాపం చేసింది. ఎందుకింత శిక్ష?

ఇరవై అయిదు సంవత్సరాలకే తన బ్రతుకు తెల్లవారిపోతుందని తను ఊహించిందా? ఆయనతోపాటు చచ్చిపోయినా బాగుండేది. కాని, తన పేగు తెంచుకుని పుట్టిన ఆ బిడ్డ గతేం కాను? ఎన్నోసార్లు ఆత్మహత్య చేసుకోవాలని అనుకున్నా — పాప కారణంగా ధైర్యం చెయ్యలేకపోయింది

కానీ, తనలో ప్రజ్వరిల్లే రతి కోరికలను కళ్ళాలేయలేకపోతోంది శరీరం. తనవైపు ఆశగా చూసే ఎదురింటి అబ్బాయి ధైర్యం చేస్తే ఎంత బాగుంటుందో? తనే కవ్విస్తే వచ్చి కౌగిట్లో వాలిపోడూ! కానీ, తను అంత సాహసం చెయ్యగలదా? చెయ్యాలి తప్పదు తప్పదు ఏదో చెయ్యాలి ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి, చెయ్యాలి మంత నిద్రలోకి జారిపోయింది సరోజ—"

గాఢంగా నిట్టూర్చి పుస్తకం టేబుల్ మీద పెట్టేసింది సమత. మనస్సంతా బరువుగా వుంది. ఏదో ఆవేదన, ఏదో చెప్పలేని బాధ

శరీరం వేడెక్కుతోంది. ఆ వేడి కళ్ళల్లోకి చిమ్ముతోంది.

బెడ్ మీద అటూ ఇటూ పొర్లుతోంది. 'సరోజ' ఆలోచన సబబేనంటోంది మనస్సు. కానీ, సరోజలా ఆలోచించగలదే తప్ప

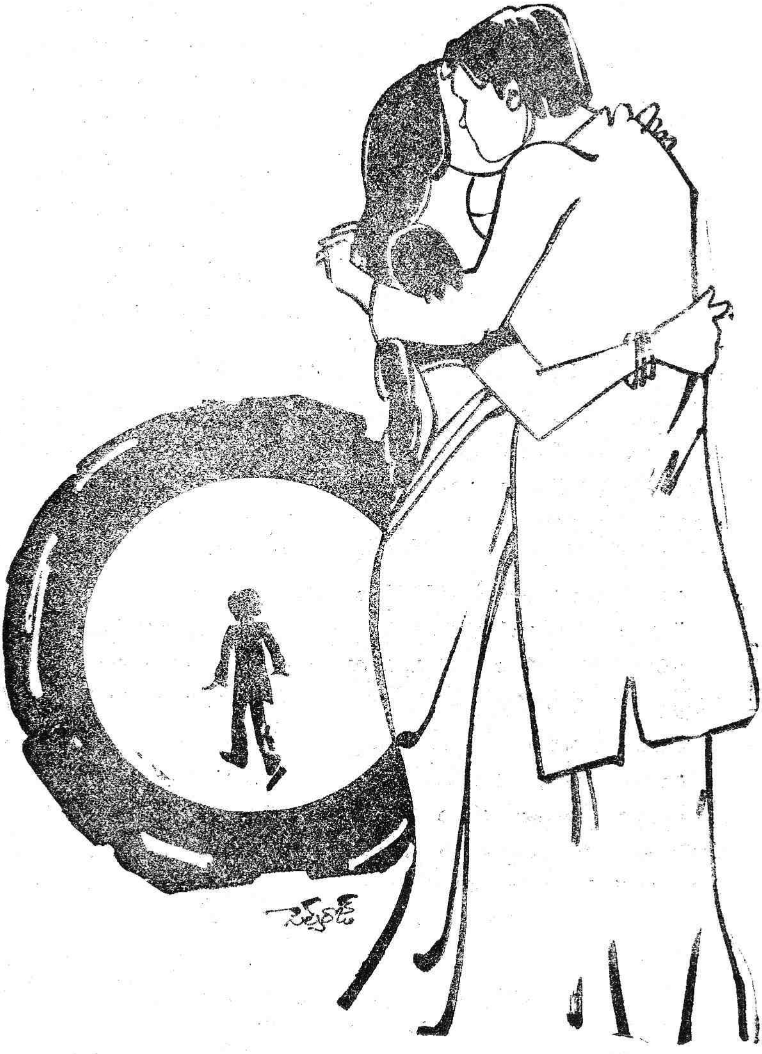

తెగించలేదా?

ఆలోచిస్తూ వుంది సమత. ఆ ఆలోచనకు అంతులేదు. అస్పష్టమైన భావాలే తప్ప వాటిల్లో స్పష్టత లేదు.

టైం చూసింది. ఇంకా పది కాలేదు. లేచి ఫ్రిజ్‌లోంచి సీసా తీసుకుని ముఖం కడుక్కుంది. టవల్‌తో తుడుచుకుంటూ కిరణ్ ఇంట్లో ఇంకా లైట్ వెలగడం గమనించింది.

కిరణ్ ఏమి చేస్తున్నాడు? తనలాగే నిద్రపట్టక... ఆపైన ఆలోచించలేకపోయింది.

తలుపు తీసింది. చల్లటి గాలి శరీరాన్ని తాకింది. ఇదే ఒకప్పుడైతే పులకింత. నేడు ఏమీ అనిపించకపోయినా గతం తాలూకు తలపుల్ని గురుకు తెస్తుంది. వెచ్చటి కోరికల్ని తట్టిలేపుతోంది.

గడపలో వుండి అలాగే ఆలోచిస్తోంది.

"వెన్నెల్లో షికారా?"

ఉలిక్కిపడి చూసింది. ఎదురుగా నవ్వుతూ కిరణ్‌కుమార్.

తడబడింది సమత.

గలగలా నవ్వాడు కిరణ్.

లోపలకు వెళ్ళింది సమత. కిరణ్ తానూ అనుసరించాడు. సమత మంచం మీద కూర్చుని నవల చదువుతున్నట్టు నటిస్తోంది.

కిరణ్‌కుమార్ ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు. సమత అదేం గమనించనట్టు ప్రవర్తిస్తోంది.

కిరణ్ పుస్తకం లాగి ప్రక్కకు గిరాటేశాడు.

"నే చదువుకోవాలి" అన్నది.

"చదువుకోక మరెందుకు వెన్నెల్లో నిలబడినట్టు?" సమతవైపు చూస్తూ అడిగాడు.

"కళ్ళకు చత్వారం వచ్చిందా?"

"వాట్?"

"లేకపోతే. ఈ రోజు అమావాస్య. వెన్నెల ఎక్కడుంది? కవిత్వం వెలగబెడుతున్నావా? అవునులే. ఈమధ్య కవితా పరిచయం అయ్యిందికదూ? సహవాస దోషం" వెక్కిరించింది సమత.

"అదా?" గలగలా నవ్వాడు.

"ప్రతిదానికీ నవ్వొకటి" అన్నది సమత.

"నవ్వు అనేది జీవితానికి థ్రిల్. ఆ థ్రిల్ నీలాంటివాళ్ళు అనుభవించలేరు. అందుకే అందులో వుండే మాధుర్యం తెలియదు నీకు"

"నేర్చుకుంటాను నీ దగ్గరే" నవ్వింది సమత.

"అలా వుండాలి ఎప్పుడూ. ఏమిటి చదివేది?" సమత చదివిన పుస్తకం చేతిలోకి తీసుకున్నాడు కిరణ్.

"నీలాంటివాళ్ళు చదవటం అనవసరం"

"ఎందుకని?" రెట్టించాడు.

"ప్రయోజనం లేదు గనక"

"ఈ రచయిత్రి నవలలు నువ్వు చదవమన్నా చదవలేను" అన్నాడు కిరణ్ పుస్తకం ప్రక్కన పెట్టేస్తూ.

"ఎందుకని — అంత చెత్తగా వుంటాయా?"

"కరెక్టుగా చెప్పావు"

"అవునులే, నువ్వు శరత్‌బాబు భక్తుడివి కదూ? మర్చిపోయాను"

"అవును. శరత్ భక్తుడినే. అసలు

శరత్‌బాబునవలలు మీ రచయిత్రి అర్థం చేసుకోగలదా?" అడిగాడు

"పందెమా?"

"పందెం"

"మా రచయిత్రి దాకా ఎందుకు? నేనే టడీ చెప్పు. ఏ నవల గురించి చెప్పమంటావు?"

"ఓహో! తమరే పందానికి సిద్ధమయ్యారా! సరే కానివ్వండి ఏ నవల మీద చర్చిస్తారు?"

"నువ్వే చెప్పు"

"శ్రీకాంత్ తీసుకుందాం"

"ఓ కె ప్రొసీడ్" అన్నది సమత ఉత్సాహంగా

"రాజ్యలక్ష్మి ప్రేమ గొప్పదా? కమలత ప్రేమ గొప్పదా?" అడిగాడు కిరణ్.

సమత ఆలోచనల్లో పడింది.

"చెప్పు మాతా"

"అలా పిలుస్తూ చెప్పలేమూ?" కోప్పడింది.

"సరే పిలవనులే జవాబు చెప్పు"

ఐదు, పది, పదిహేను నిమిషాలు గడిచాయి సమత ఇంకా ఆలోచిస్తూనే ఉంది.

"ఏమిటి మాట్లాడవ్?" కిరణ్ సమతను కుదుపుతూ అన్నాడు. ఆమె చేయి వెచ్చగా తగిలింది. ఉలిక్కిపడ్డాడు

"జ్వరమా" అన్నాడు కంగారుగా

"ఎవరికి?" నిశ్చలంగా వుందామె

"నీకే–చూడు ఎలా కాలిపోతోందో"

"ఊరికే" నవ్వి "నీ ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పడం నా వల్ల కావడం లేదు" అన్నది.

"నేను అడిగేదేమిటి? నీ సమాధానం ఏమిటి? శరీరం ఎలా కాలిపోతోందో చూడు. ఎప్పటినుండి ఇలా?" ఆతృతగా

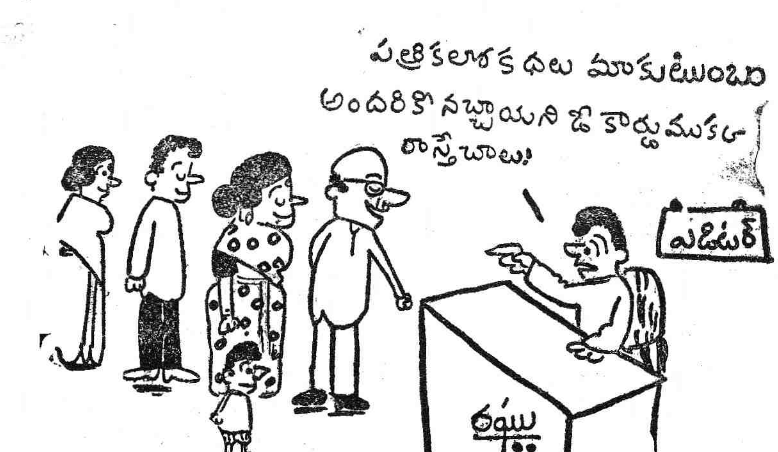

అడిగాడు

కిరణ్‌కుమార్ ముఖంలోకి చూస్తూ "రెండు సంవత్సరాల నుంచి" అన్నది

"ఆ..."

కిలకిలా నవ్వింది

"ఏదా ?"

"అప్పుడప్పుడూ లవపోలో శ్రీరాంతో రాజ్యలక్ష్మి ఎక్కువగా ప్రేమించిందా? కమలలతా అంటే ఎలా చెప్పగలుగుతావ్? అయినా కిరణ్ ఈ ప్రశ్న అడగాలని నీకెందుకు అనిపించింది?" సూటిగా అడిగింది సమత

కిరణ్‌కుమార్‌కి అర్థం కాలేదు. సమత వంకే చూడసాగాడు.

"నిజం అర్థం కాలేదు కదూ! కాదు కూడా!" అన్నది.

ఆమె కళ్ళల్లో కన్నీళ్ళు ఉబికి రావడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి. బలవంతాన ఆపటానికి ప్రయత్నిస్తోంది

"ప్లీజ్! ఏం మాట్లాడుతున్నావో నాకు అర్థం కావటం లేదు"

"ఒక నిజం చెప్తాను. విని తట్టుకోగలవా! కిరణ్‌కుమార్"

"చెప్పు సమతా"

"రెండు సంవత్సరాల నుంచి నేను శారీరకసుఖానికి దూరమైపోయాను" చేతులతో ముఖం దాచుకుని వెక్కివెక్కి ఏడ్చింది

సమతను ఎలా ఓదార్చాలో అర్థంకాక చూస్తూండిపోయాడు కిరణ్‌కుమార్.

కాస్సేపటికి సమత లేచి ముఖం కడుక్కొని వచ్చింది.

ఇద్దరిమధ్యా కొంతసేపు మౌనం రాజ్యం చేసింది

గడియారం పన్నెండు కొట్టింది

"నామీద జాలి కలుగుతోంది కదూ" అడిగింది సమత

"లేదు" అన్నాడు

"మరి—బాధ కలుగుతోందా"

"కాదు"

"నన్ను అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారా?"

అవునన్నట్టు తలాడించాడు

"నీతో చెప్పుకోవాలనిపించింది" అన్నది

కిరణ్‌కుమార్ ఆమె కళ్ళల్లోకి చూశాడు. అమాయకంగా కన్పించాయి.

హఠాత్తుగా సమత చేతిమీద ముద్దు పెట్టుకున్నాడు సమతలో ఎలాంటి భావం వ్యక్తం కాలేదు

"వెడతాను. ఎవరైనా చూస్తే బావుండదు" అన్నాడు లేస్తూ కిరణ్‌కుమార్.

అలాగేనన్నట్టు తలాడించింది సమత.

కిరణ్ వెళ్ళిపోయాక లేచి తలుపు వేసింది లైట్ ఆర్పి మంచంమీద పడుకుంది. కోడి కూసేదాక సమత ఆలోచిస్తూనే ఉంది.

* * *

సమత ఉన్నత కుటుంబంలో జన్మించింది. తల్లిదండ్రులకు ఏకైక కుమార్తె. అల్లారుముద్దుగా పెరిగింది.

బి.ఏ. పూర్తి అయిన వెంటనే రామకృష్ణతో వివాహం జరిగింది. రామకృష్ణ రాష్ట్ర ప్రభుత్వంలో ఉన్నతోద్యోగి. ఆస్తిపాస్తులకు కొదవలేదు. బంజారాహిల్స్‌లో చక్కటి ఇల్లుకూడా కట్టించాడు.

సమత కాపరానికి వచ్చిన రోజునుంచే రామకృష్ణ ఎంత రసికుడో అర్థమైంది. అంతకు ముందు తమ ఇంటికొచ్చినప్పుడు రామకృష్ణ ప్రవర్తనకు, అసలైన ప్రవర్తనకు అస్సలు [illegible] అని [illegible] అను[illegible] సమత.

[illegible] హోదా వున్న భర్త అనుకునే[illegible] కావాలి.

సంసార సుఖంలో వున్న మాధుర్యం ఏమిటో తొలిసారిగా తెలుసుకుంది సమత.

సమత కోరితే చాలు. అది ఎలాంటిదైనా, ఇట్టే తీర్చేవాడు రామకృష్ణ.

ఆఫీసునుండి ఇంటికి రాగానే ఇద్దరూ కారులో [illegible] ప్రదేశానికి షికారు వెళ్ళేవారు.

సమత ఒడిలో తల పెట్టుకొని తియ్యని కబుర్లు చెబుతుంటే రామకృష్ణ మరీ ఇష్టపడేవాడు.

ఇద్దరి సంసార పంట సీత.

అంతకుముందు ఎప్పుడైనా కాస్త బోర్ ఫీలయితే, ఇప్పుడు సీత పుట్టుకతో బోర్ అన్న మాట మర్చిపోయింది.

కాలం దొర్లిపోతోంది. సీతకు పదేళ్ళు వచ్చాయి. ఒకసారి సీతను తీసుకొని ఇందిరా పార్క్ కి వెళ్ళింది సమత.

సీత దూరంగా ఆడుకుంటున్నది. రకరకాల జంటలను చూస్తూ రామకృష్ణ గురించి ఆలోచిస్తుంది సమత. రామకృష్ణ ఏదో పనిమీద కలకత్తా వెళ్ళాడు.

ఏవో కేకలు వినపడుతుంటే బాహ్య ప్రపంచంలోకి వచ్చింది సమత.

ఎదురుగావున్న నీటి [illegible] వైపు కొందరు పరిగెడుతున్నారు. కొందరు అయ్యో రక్షించండి అని అరుస్తున్నారు.

చుట్టూ చూసింది సమత. సీత కన్పించలేదు. హఠాత్తుగా అటువైపు "సీతా" అని పరిగెట్టింది.

నీళ్ళలో సీత అస్సహాయ స్థితిలో "హెల్ప్ హెల్ప్" అని లోగొంతుతో అరుస్తోంది. అప్పటికే రెండుసార్లు మునిగిందేమో, మరోసారి మునగడానికి సిద్ధంగా వుంది.

సమత మనస్సు మొద్దుబారిపోయింది.

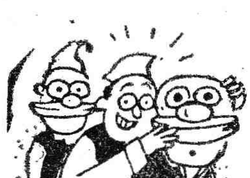

అవకాశం

"ఈ ప్రభుత్వం ఇన్నేళ్ళనించీ సరిగ్గా పరిపాలించక మిమ్మల్ని ఘోరమైన కష్టాలకు గురిచేశారు. మీ రక్తాన్ని పీల్చేసింది" ఆవేశంతో అరుస్తున్నాడు ప్రతిపక్ష నాయకుడు.

"ఇంతకూ మీరనేదేమిటి?" అడిగాడో ప్రేక్షకుడు.

"ఈసారి ఆ అవకాశాన్ని నాకివ్వమని" జవాబిచ్చాడు నాయకుడు

— సిరిసిల్లా రశీద్ శిషక్ (దోమకొండ)

"నీతా" అంటూ నీళ్లలో దూకిపోయింది. కానీ ఎవరో ఆమెను గట్టిగా పట్టుకున్నారు.

అక్కడ చాలామంది మగవాళ్ళున్నా వింతగా చూస్తున్నారే తప్ప ఎవ్వరూ సాహసం చెయ్యడం లేదు. నీళ్ళు చాలా లోతుగా వున్నాయని ఎవరో చెప్తున్నారు.

సరిగ్గా అప్పుడే ఓ యువకుడు నీళ్ళలోకి దూకి నీతను రక్షించాడు.

అతనే కిరణ్ కుమార్.

అలా పరిచయం అయిన కిరణ్ కుమార్ త్వరలోనే సమత, రామకృష్ణలకు ఎంతో దగ్గరయ్యాడు.

కిరణ్ కుమార్ బ్యాంకిలో పని చేస్తున్నాడు. ఒకసారి మాటల సందర్భంలో తను వుంటున్న ఇల్లు ఖాళీ చెయ్యాల్సి వచ్చేలా వుందని చెప్పినప్పుడు, ఔట్ హౌస్‌లో వుండమని రామకృష్ణ చెప్పాడు.

అలా ఔట్ హౌస్‌కి వచ్చిన కిరణ్ కుమార్ సమతకి మరింత చేరువయ్యాడు.

రామకృష్ణ రెండు సంవత్సరాల క్రితమే, రామకృష్ణ ఆశ్రమంకి వెళ్ళడం ప్రారంభించాడు. ఒకరోజు సమతకు తను తీసుకున్న నిర్ణయం చెప్పాడు.

సమత నివ్వెరపోయింది.

ప్రతిమాలింది బెదిరించింది అయినా రామకృష్ణ తన నిర్ణయాన్ని మార్చుకోలేదు.

బాగా ఆలోచించిన సమత జీవితంతో రాజీపడిపోయింది. తను ఏదైనా చేస్తే తల్లిదండ్రులు మానసికంగా కృంగిపోతారని అనుకుంది. అందుకే ఈ విషయాన్ని మన ఇద్దరిమధ్యనే వుంచమని ప్రాధేయపడింది.

కిరణ్ కుమార్ ఆ ఇంటికి వచ్చినప్పటినుంచి సమత ఆలోచనా విధానంలో మార్పురాసాగింది.

అతనితో చనువుగా వుండసాగింది. కిరణ్ కుమార్ కూడా సమత అంటే ఆసక్తి చూపెడుతున్నాడు.

సమత వయసు ముప్పయ్. కిరణ్ కుమార్‌కి ఇరవై ఐదు వుంటాయి.

కావాలనుకున్నప్పుడు వయసు అడ్డొస్తుందా? అనుకుంది సమత.

ఆరోజున ఆమె పథకానికి ఓ రూపం వచ్చింది.

* * *

రామకృష్ణ క్యాంపు నుంచి వచ్చిన తరువాత సమతలో వచ్చిన మార్పు గమనించసాగాడు. ఆమెకు దాంపత్య జీవితపు కోరిక లింకా చావలేదని అతనికి తెలుసు. అప్పుడప్పుడు సమత చాలా నీరసంగా వుండేది. అది తెలుసుకొని మసిలేవాడు రామకృష్ణ.

ముఖ్యంగా రాత్రిళ్ళు నిద్రపట్టక అటు ఇటు దొర్లుతుండేది. అంతకుముందు ఇద్దరూ ఒకే మంచం మీద పడుకొనేవారు. ఎప్పుడైతే ఆశ్రమంలో చేరాడో, ఆరోజు నుంచీ రామకృష్ణ తన మంచాన్ని దూరంగా జరుపుకున్నాడు.

దూరంగా పడుకొని మూలుగుతూ వుండే సమతని కదిలిస్తే కస్సుమనేది. "మీరేం ఆశ్రమవాసా? తీర్థవాసా?" అనేది.

రామకృష్ణ మాట్లాడకుండా పడుకొనేవాడు.

బహుశా అలాంటిదేమో అని రామకృష్ణ సరిపెట్టుకున్నాడు. తప్ప సీరియస్‌గా

తీసుకోలేదు.

ఒకరోజు మధ్యాహ్నం ఆఫీసు నుండి ఇంటికొచ్చాడు కిరణ్ కుమార్. అప్పటికి సమత వరండాలో కూర్చొని ఏదో మేగజైన్ చదువుతోంది.

గదిలోకివెళ్ళి బట్టలు మార్చుకొని సమత దగ్గరకు వచ్చాడు

చాలా సీరియస్‌గా వున్నాడు

"నీతో మాట్లాడాలి సమతా" అన్నాడు.

"మాట్లాడావు కదా. మాట్లాడాలి అంటే, అయితే అలా కూర్చో" అన్నది సమత నవ్వుతూ

"ఇక్కడొద్దు లోపలకు వెళ్దాం" అన్నాడు.

సమత ఆశ్చర్యంగా చూసింది

"ఇక్కడే చెప్పేది వినిపించదా?" అన్నాడు

సమత మౌనంగాలేచి లోపలకు వెళ్ళింది ఆమెను అనుసరించాడు కిరణ్

"ఏం నచ్చలేదుగా" సందేహంగా చూశాడు.

లేదన్నట్టుగా తలవూపింది సమత.

అమాంతంగా కౌగిలించుకున్నాడు.

ఎక్కడంటే అక్కడ ముద్దుపెట్టుకుంటున్నాడు సమత ఊహించలేదు తెల్లబోయింది.

వయసు మేల్కొంటోంది మనసు వద్దంటోంది. ఏదేదో చేసేస్తున్నాడు.

సమత జరిగబోయేది ఊహించింది.

ఆమెలో భయం చోటు చేసుకుంది

చెమటలు పట్టసాగాయి అంతవరకు బింకంగావున్న ఆమెబేలగామారిపోసాగింది.

"ప్లీజ్ నామాట విను కిరణ్"...!

"నాకు అడ్డు చెప్పకు సమతా. నన్ను రెచ్చగొట్టావు నేను ఏ పనీ చేస్తున్నా నువ్వే గుర్తొస్తున్నావు. నావల్లకావడం లేదు- అందుకే సెలవుపెట్టి వచ్చేశాను" అన్నాడు

ఉద్యోగ పర్వం

మన దేశంలో ఎంతమంది ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారని ఎప్పుడైనా ఆలోచించారా? 19·1వ సంవత్సరంలో జరిగిన జనాభా లెక్కల ప్రకారం మనదేశంలోని ప్రతి వెయ్యి మందిలోనూ 376 మంది ఏదో ఒక ఉద్యోగాన్ని చేస్తున్నారట! 1971వ సంవత్సరపు జనాభా లెక్కల ప్రకారం ప్రతి వెయ్యి మందిలోనూ 342 మందే-మన దేశంలో ఉద్యోగాలు చేస్తుండేవారు ఈ పెరుగుదలకు కారణం స్త్రీలుకూడా ఉద్యోగాల పట్ల ఆసక్తిని చూపించడమేనని తేలింది. ప్రస్తుత అంచనాల ప్రకారం స్త్రీలలో ఇరవై ఒక్క శాతంమంది-పురుషులలో 53 శాతం మందీ ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారని కూడా తెలుస్తోంది!

—జూపిటర్

"కిరణ్ నామాట విను"

"ఇప్పుడు కాదు"

దూరంగా తోసింది కిరణ్‌ని.

అతనిలో ఆవేశం, ఆమెలో భయం కిరణ్‌కుమార్ సమతను మరింతగా పెనవేసుకుపోతున్నాడు

"ఏం ఆవేశమేకాని, నేచెప్పేది వినవా?"

"ప్లీజ్ సమతా"

చెంపమీద గట్టిగా కొట్టింది.

కిరణ్‌కుమార్ బిత్తరపోయాడు

సమత కళ్ళల్లో నీళ్ళు సుడులు తిరుగుతున్నాయి

అతనిలో ఆవేశం తగ్గింది. కిరణ్‌ని ప్రక్కనకూర్చోబెట్టుకొని తన నిర్ణయాన్ని తెలియజేసింది.

* * *

ఆ గదిలో భయంకరమైన నిశ్శబ్దం ఆవరించి వుంది. రాత్రి పదన్నర అవుతోంది. మంచంమీద కూర్చొని వున్నాడు రామకృష్ణ. అతని ముఖంలో ఎలాంటి భావ వ్యక్తం కావడంలేదు. ఎదురుగా నన్న కుర్చీలో కూర్చొని వుంది సమత. మరో గదిలో గీత నిద్రపోతోంది.

రామకృష్ణ బొటన వ్రేలు, చూపుడు వ్రేలుతో నుదురు రాసుకుంటున్నాడు

సమత స్థిర నిశ్చయంలా వుంది.

చాలా సేపటికి రామకృష్ణ తేరుకొని "సమతా" అని పిలిచేడు

కళ్ళెత్తి చూసింది.

"యిప్పుడు నేనేం చెప్పినా నువ్వు వినే పరిస్థితిలో లేవు. నువ్వు చిన్నదానివి కాదు. ఏది మంచో, ఏది చెడో తెలుసుకోలేనంత అమాయకురాలివి కాదు. కాకపోతే నా ప్రార్థన ఒక్కటే. ఇన్నాళ్ళు నేను గర్వంగా తలెత్తుకొని తిరిగాను. అందమైన, అణుకువగల భార్యవుందని మురిసిపోయాను. మన పెళ్ళి అయిన దగ్గరనుండి నీకు వ్యతిరేకంగా నేను ఎప్పుడూ ప్రవర్తించలేదు. ఇప్పుడుకూడా నీ ఇష్టప్రకారమే కానివ్వు కాని, ఒక్కటిమాత్రం గుర్తుంచుకో. జీవితంలో సెక్స్ ఒకభాగం మాత్రమే. నేనంటే నీకింకా ఆత్మీయభావం వుందని చెప్పడానికి. ఈ విషయం నువ్వు నాతో చెప్పడమే. థాంక్యూ సమత థాంక్యూ వెరిమచ్" రామకృష్ణ సమతా చూడకుండా కళ్ళు తుడుచుకున్నాడు

సమతా హృదయంపై సుత్తితో కొట్టినట్టుగా వుంది.

"నన్ను మర్చిపోవుకదూ?" రామకృష్ణ దీనంగా చూశాడు

ఒకవైపు రామకృష్ణ, మరోవైపు కిరణ్‌కుమార్, ఎవరు ఎక్కువగా ప్రేమిస్తున్నారు

శ్రీకాంత్ అంటే కమలలతకి ఎక్కువ ఇష్టమా? రాజ్యలక్ష్మికా! అన్న ప్రశ్న ఆమెలో పదే పదే ఉదయించసాగింది.

* * *

కిరణ్ కుమార్, సమత రిజిష్టర్ మ్యారేజ్ చేసుకున్నారు.

కిరణ్ కుమార్ ఒక నెల రోజులు సెలవు పెట్టాడు. ఇద్దరూ కలిసి హనీమూన్‌కి బయలుదేరారు

కాశ్మీరులో ఓ పెద్ద హోటల్లో దిగారు. ఇద్దరికీ అదొక మధురమైన సంగీతంలా వుంది.

ఒకరి జీవితంలో వసంతం తొంగి చూసింది

మరొకరి జీవితంలో శిశిరం తరువాత హేమంతం ప్రవేశించింది.

సమతకు కిరణ్ ప్రపంచం కిరణ్‌కి సమతే సర్వస్వం

"కిరణ్ డార్లింగ్" గోముగా పిలిచింది

"ఊఁ"

"నా చేతిని ఎప్పుడూ విడిచిపెట్టవు కదూ!"

"నా గుండెలో ప్రాణం వుండగా వొదలను."

"థాంక్స్"

"సమతా"

"ఊఁ"

"జీవితం అంటే ఇంత మధురంగా వుంటుందని ఇప్పుడే తెలుసుకున్నాను".

"నిజం"

"నిజంగా వొట్టు"

"కిరణ్ ఐ లవ్ యు"

"సమతా ఐ టూ"

ఇద్దరూ పెనవేసుకుంటూ పక్కమీద ఒరిగిపోయారు

ఎంతటి ఆనందం. ఎలాంటి అనుభూతి జీవితం అంటే ఇదే జీవితానికి అర్థం ఏమిటి? అని రామకృష్ణ అడిగినప్పుడు సమాధానం చెప్పలేకపోయింది. జీవితానికి అర్థం, పరమార్థం అన్నీ కోరుకున్న మగవాడితో సుఖపడటమే. అదే సృష్టి ధర్మం. రామకృష్ణ ఇప్పుడు అడిగితే ఈ సమాధానం చెబుతుంది సమత

సమత ఏదో మాట్లాడబోయింది

కిరణ్ అవకాశం ఇవ్వకుండా ఆమె పెదవులను తన పెదవులతో కప్పేశాడు.

వెచ్చటి కౌగిలికి తనువంతా ప్రాకుతోంది. చాలా సేపటికి తేరుకొని హోటల్ చేరారు

తెల్లవారింది

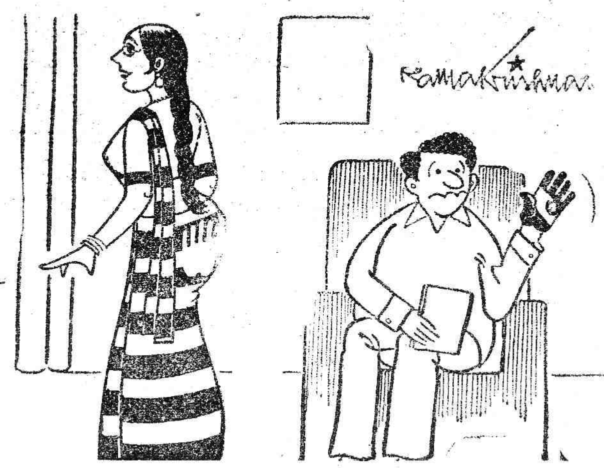

ఇంకా నిద్రపోతున్న కిరణ్‌ని కొట్టి లేపింది. హోటల్ ఖాళీ చెయ్యాలి టైం కూడా అవుతోంది. హడావుడి పడిపోతోంది సమత.

"ఏమిటీ సమతా గొడవ" అన్నాడు కిరణ్ బద్ధకంగా.

ఉలిక్కిపడింది సమత. తన ఉలికిపాటును కప్పిపుచ్చుకుంటూ "లెండి టైం అవుతోంది" అన్నది.

"అది కాదు ఇవ్వాళ కూడా వుందాం మి[illegible]" అన్నాడు.

ఆ కిరణ్ మాటలు వినపడలేదు సమతకు. రామకృష్ణ తనను ఎప్పుడూ అలా పిలవలేదు ఇదీ ఒక ముద్దేమో అని సరిపెట్టుకుంది.

కిరణ్, తను తయారై క్రిందికి వచ్చారు

కౌంటర్లో బిల్లు చెల్లించడానికి వెళ్ళాడు కిరణ్. దూరంగా నిలబడింది సమత.

"సమతా" పిలిచాడు.

కౌంటర్ దగ్గరకు వెళ్ళింది

"బిల్లు చాలా ఎక్కువైంది నా దగ్గర అంత డబ్బు లేదు. నీ దగ్గర నగలేమైనా వున్నాయా?" అడిగాడు కిరణ్

"నగలా? మంగళ సూత్రం తప్ప మరేం లేవు అన్నీ ఇంటి దగ్గరే పెట్టేశాను" అన్నది

"పోనీ, అదే ఇవ్వు" అన్నాడు

సమత ఊహించలేదు అది రామకృష్ణ కట్టింది నీ మెళ్ళో తాళి వుండగా, అదీ నే కట్టింది అనుకో, మరొకటి ఎందుకు అన్నాడు కిరణ్

ఇప్పుడు ఆ తాళి తీసి ఇవ్వమంటున్నాడు సమత ఆలోచించింది. "పోనీ. మనం వెళ్ళాక పంపిద్దాం" అన్నది.

"నీ బొందలా వుందా ఆలోచన ఇలా ఇవ్వు- లేకపోతే పరువుపోతుంది"

"ఊహూ. నేనివ్వను"

"ఎలా ఇవ్వవో చూస్తాను" అంటూ ముందుకొచ్చాడు కిరణ్ కౌంటర్లో అందరూ ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు. తాళి పట్టుకొని లాగబోతున్నాడు— అంతే కెవ్వున కేక వేసింది సమత

"సమతా" తట్టిలేపాడు రామకృష్ణ.

ఉలిక్కిపడి లేచింది సమత.

"ఏమిటలా కేక వేశావు. లేచి మంచి నీళ్ళు త్రాగు" అంటున్నాడు రామకృష్ణ.

"ఏదో పీడకల—నేను ఏమైనా కలవరించానా?" అడిగింది రామకృష్ణ

"లేదు" అన్నాడు

హమ్మయ్య అనుకొని పడుకుంది సమత

* * *

"మీ పెళ్ళికి నేను రాలేకపోవచ్చు విష్ యూ హేపీ మేరీడ్ లైఫ్" ఆశీర్వదించాడు రామకృష్ణ

"నన్ను క్షమించండి" అన్నది సమత. ఆమె కళ్ళు అశ్రుపూరితాలయ్యాయి రామకృష్ణకి అర్థం కాలేదు

"నేను మిమ్మల్ని వొదలి ఎక్కడికీ వెళ్ళనండి మీకు అక్కర్లేని సంసార సుఖం నాకూ అక్కరలేదు నేనూ మీతో పాటే ఆశ్రమానికొస్తాను" అన్నది

రామకృష్ణలో ఆశ్చర్యం, ఆనందం పోటీ పడ్డాయి సమత చేయి సున్నితంగా నొక్కాడు పులకించిపోయింది సమత

సమత నుదురు చుంబించాడు రామకృష్ణ ఆర్తిగా. సమత కళ్లల్లో ఆనంద భాష్పాలు రామకృష్ణ పాదాలనభిషేకించాయి.